

Poznań, 19 czerwca 2017

**Uchwała Komisji Habilitacyjnej
w sprawie nadania dr. Michałowi Mencfelowi stopnia doktora habilitowanego nauk
humanistycznych w zakresie historii sztuki**

W wyniku postępowania habilitacyjnego przeprowadzonego zgodnie z Ustawą z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65 poz. 595, z późniejszymi zmianami), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 roku (Dz. U. nr 84 poz. 455, z późniejszymi zmianami) oraz w oparciu o Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 października 2015 roku (Dz. U. poz. 1842), Komisja Habilitacyjna w składzie:

Prof. dr hab. Wojciech Bałus – przewodniczący

Dr hab. Piotr Korduba, prof. UAM – sekretarz

Dr hab. Mariusz Bryl, prof. UAM – recenzent

Dr hab. Magdalena Niedzielska, prof. UMK – recenzent

Dr hab. Andrzej Pieńkos, prof. UW – recenzent

Dr hab. Piotr Gryglewski, prof. UŁ – członek

Dr hab. Łukasz Kiepuszewski – członek

po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania przewodowego, recenzjami oraz opiniami wszystkich członków stwierdza, że osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne dra Michała Mencfela (Wydział Historyczny Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) spełniają wymagania ustawowe do nadania mu stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia sztuki oraz podejmuje uchwałę o skierowaniu wniosku do Rady Wydziału Historycznego UAM o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia sztuki na najbliższym posiedzeniu Rady.

Niniejsza uchwała została podjęta jednomyślnie na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej w dniu 19 czerwca 2017 roku, pod nieobecność jednego członka – dr hab. Andrzeja Pieńkosa, prof. UW (nieobecność usprawiedliwiona), w wyniku pozytywnej oceny dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta w głosowaniu jawnym.

Prof. dr hab. Wojciech Bałus

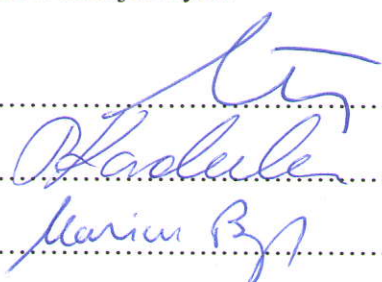
Dr hab. Piotr Korduba, prof. UAM

Dr hab. Mariusz Bryl, prof. UAM

.....

.....

.....

Prof. dr hab. Wojciech Bałus, przewodniczący

Dr hab. Piotr Korduba, prof. UAM, sekretarz

.....
.....

Dr hab. Magdalena Niedzielska, prof. UMK..... *M. Niedzielska*

Dr hab. Andrzej Pieńkos, prof. UW

Dr hab. Piotr Gryglewski, prof. UŁ

Dr hab. Łukasz Kiepuszewski

Uzasadnienie

Komisja stwierdziła, że dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny dra Michała Mencfela całkowicie spełnia ustawowe warunki stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych. Wskazana jako główne osiągnięcie monografia *Atanazy Raczyński (1788-1874). Biografia* (Poznań 2016) jest dziełem samodzielnym, w znaczący sposób poszerzającym wiedzę w obszarze badań historycznych i historyczno-artystycznych. Habilitant wykazał się opanowaniem warsztatu naukowego, umiejętnością stawiania problemów badawczych i ich rozwiązywania. Komisja zwróciła uwagę na znaczenie podjętego tematu, odnoszącego się do istotnej, ale i kontrowersyjnej postaci, kluczowej dla dziejów kolekcjonerstwa, początków historii sztuki, jak też dziejów dyplomacji. Podkreślono również znaczenie dorobku habilitanta, przede wszystkim w zakresie dziejów kolekcjonerstwa, zwracając uwagę na pionierskie dokonania w tym zakresie, zwłaszcza w odniesieniu do śląskiego zbieractwa epoki wczesnonowożytnej oraz definiowania związanych z tym zjawisk i terminów. Podkreślono też znaczący udział dra Mencfela w międzynarodowym ruchu naukowym, w szczególności jego niemieckojęzyczne publikacje oraz udział w międzynarodowych konferencjach naukowych. Stwierdzono wreszcie, że jego działalność organizacyjna ma znaczący charakter (organizacja konferencji, udział w zarządzaniu Instytutem Historii sztuki UAM).

W dyskusji członkowie Komisji podtrzymali swe pozytywne opinie o dorobku Habilitanta, jednocześnie zwracając uwagę na zbyt małe ujęcie kontekstu polskiego i europejskiego w monografii Raczyńskiego. Podkreślili przy tym, że braki te nie rzutują na ogólną ocenę książki, a raczej stanowić powinny punkt wyjścia dla dalszych badań. Zaakcentowali też dynamikę postawy badawczej Habilitanta, który potrafił wykorzystać swe doświadczenia badacza kultury i sztuki okresu wczesnej nowożytności do studiów nad wiekiem XIX i XX, a także wprowadzić tematykę regionalną, wielkopolską, w obszar nauki europejskiej poprzez referaty i publikacje obcojęzyczne.